τοῦ πολιτικοῦ .. πᾶσα ἡ πρ. περὶ πόλιν [ἐστὶ] Ἀριστ. Πολιτικ. 3. 1, 1, πρβλ. Ἠθικ. Νικ. 2. 3, 10· ἡ δημηγορικὴ πρ., τὸ ἔργον τοῦ ῥήτορος, ὁ αὐτ. ἐν Ρητ. 1. 1, 10· τῆς ἀναισχύντου πρ. ἀποστῆναι Αἰσχίν. 88. 19· αἱ ἄλλαι πρ., ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἀρχαί, ὁ αὐτ. 55. 38·— πολυπραγμοσύνη, ἀσχολία περὶ δίκας κ.τ.τ., τὰς μὲν ἐργασίας αὐτοῖς καθίστη κερδαλέας, τὰς δὲ πραγματείας ἐπιζημίους Ἰσοκρ. 18C, 316D 317E, 318C·— ἐν τῷ πληθ., καθόλου, ὑποθέσεις, κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας Πλάτ. Πολ. 500C· πραγματειῶν μεθισταμένων Ἀντιφῶν 120. 14· ταραχαί, ἐνοχλήσεις, Δημ. 1412. 20· πρ. ἔχειν πρός τινα, ἔχειν ἀσχολίας .., Στράβ. 401.

III. ἡ πραγματεία ὑποθέσεώς τινος, ἡ τοῦ ἐπιπέδου πρ., ὡς ὁρισμὸς τῆς γεωμετρίας, Πλάτ. Πολ. 528D· ἡ Πλάτωνος πρ., τὸ τοῦ Πλάτωνος σύστημα ἢ δόγμα, Ἀριστ. Μετὰ τὰ Φυσ. 1. 61, πρβλ. 1. 5, 3:— ὡσαύτως ὁ τρόπος τοῦ πραγματεύεσθαι· ὑπόθεσίν τινα, ὁ αὐτ. ἐν Ρητ. 1. 15, 21. **2)** φιλοσοφικὴ πραγματεία, ὁ αὐτ. ἐν Τοπ. 1. 1, 1., 1. 2, 1, κ. ἀλλ.· τοῦ εἰδέναι χάριν ἡ πραγματεία ὁ αὐτ. ἐν Φυσ. 2. 3, 1· ἡ παροῦσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκα ὁ αὐτ. ἐν Ἠθ. Νικ. 2. 2, 1·— ὡσαύτως ἡ ὑπόθεσις τοιαύτης πραγματείας, τρεῖς αἱ πρ. ὁ αὐτ. ἐν Φυσ. 2. 7, 3, πρβλ. Σοφ. Ἔλεγχ. 33. 18, κ. ἀλλ. **3)** ἱστορικὸν ἔργον, συστηματικὴ ἱστορία ἐν ᾗ τὰ συμβάντα ἐκτίθενται ὁμοῦ ὡς αἴτια καὶ ἀποτελέσματα, οὐχὶ ἁπλῶς κατὰ χρονολογίαν (πρβλ. πραγματικὸς II. 1), Πολύβ. 1. 1, 4., 1. 3, 1, Λουκ. Πῶς δεῖ Ἱστ. Συγγρ. 13· Τρωϊκὴ πραγματεία, ἡ περὶ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, Ὑπόθ. εἰς Σοφ. Αἴαντα.

πραγμᾰτειώδης, ες, ὁ φαινόμενος ὡς πραγματεία, ἐργασία ἢ ἀσχολία (χωρὶς νὰ εἶναι τοιαύτη), παιδιὰ Πλάτ. Παρμ. 137B. —Ἐπίρρ. -δῶς, Εὐστ. 1762. 5.

πραγμᾰτ-εραστής, οῦ, ὁ, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν, Φιλόξ. ἐν Vol. Hercul. 1, 99.

πραγμάτευμα, τό, = **πραγματεία,** Εὐστ. Πονημάτ. 70. 62.

πραγμᾰτεύομαι, Ἰων. **πρηγμ-**· μέλλ. **-εύσομαι,** μνημονεύεται ἐκ τοῦ Ἰωσήπου· ἀόρ. **ἐπραγματευσάμην,** Ἱππ. 1202A, Ξεν. Οἰκ. 10. 9, κτλ.· ἀλλὰ καὶ **ἐπραγματεύθην,** Ἰων. **ἐπρηγμ-,** Ἡρόδ. 2. 87, Ἰσοκρ. 249A· πρκμ. **πεπραγμάτευμαι,** Ἰσοκρ. 221A, Πλάτ. Φαίδων 99D, 100B, κ. ἀλλ., ἀλλὰ ὁ πρκμ. ὡσαύτως ἀπαντᾷ ἐπὶ παθ. σημ. ἴδε ἐν τέλ.· ἀποθετ.: (πρᾶγμα). Ἀσχολοῦμαι εἴς τι, φροντίζω, ἀπέδωκαν τὸν νεκρὸν οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες Ἡρόδ., ἔνθ' ἀνωτ., πρβλ. Πλάτ. Κρατ. 437C· πρ περί τινος ὁ αὐτ. ἐν Πολ. 430D, κ. ἀλλ.· περί τι ὁ αὐτ. ἐν Θεαιτ. 187A, Ξεν. Ἀπομν. 4. 2, 7, κτλ.· πραγματεύομαι ἐπί τινι, καταβάλλω κόπους πρὸς κατόρθωσιν πράγματός τινος, αὐτόθι 1. 3, 15· πρός τι Πλάτ. Ἐρυξ. 398A· πραγματεύονται ὅπως ἄρξουσι, ἀγωνίζονται ὅπως .., Ξεν. Λακ. 14. 5· καὶ μετ' ἀπαρ., ἀγωνίζομαι νὰ .., Πλουτ. Θεμ. 19. **2)** ἀσχολοῦμαι εἰς ἐργασίαν, δαπανῶ τὸν χρόνον μου εἰς ἐργασίαν, τὴν νύκτα, καθ' ὅλην τὴν νύκτα, Ξεν. Κύρ. 2. 4, 26· πρ. καὶ κακοπαθεῖν τὸν βίον ἅπαντα Ἀριστ. Ἠθικ. Νικ. 10. 6, 6, πρβλ. 4. 1, 43· πραγματεύομαι ἀπὸ ἐμπορίας καὶ δανεισμῶν, κάμνω χρήματα ἐμπορευόμενος καὶ δανειζόμενος, Πλουτ. Κάτων Νεώτ. 59, πρβλ. Σύλλ. 17, κτλ. **II.** μετ' αἰτ. πράγμ., καταγίνομαι εἴς τι μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, ἀσχολοῦμαι εἴς τι, Πλάτ. Πρωτ. 361D, Ἱππ. Μείζων 304C, κτλ.· ἐπιχειρῶ, τὸν δεύτερον πλοῦν ὁ αὐτ. ἐν Φαίδωνι 99D. **2)** ἐπὶ συγγραφέων, πραγματεύομαί τι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, Ἀριστοφ. Νεφ. 526, Πλάτ. Ἀπολ. 22B· πραγματεύομαι περί τινος, περὶ φύσεως πάντα Ἀριστ. Μετὰ τὰ Φυσ. 1. 8, 18· περί τινος ὁ αὐτ. ἐν Φυσ. 2. 2, 1, κ. ἀλλ.· περί τι ὁ αὐτ. ἐν Μετὰ τὰ Φυσ. 5. 1, 3, κ. ἀλλ.· τοιαύτην οὐκ ἐπραγματεύθησαν ἀκριβολογίαν περὶ τὰς φλέβας ὁ αὐτ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 3. 3, 5. **3)** ἐπὶ ἱστορικῶν συγγραφέων, ἐκτίθημι συστηματικῶς, τὰς πράξεις Πολύβ. 1. 4, 3· καὶ ἀπολ., οἱ πραγματευόμενοι, συστηματικοὶ ἱστοριογράφοι, πραγματικὴν ἱστορίαν συγγράφοντες, ὁ αὐτ. 5. 33, 5, κτλ.· πρβλ. πραγματεία III. 3. **III.** πρκμ. **πεπραγμάτευμαι,** ἐπὶ παθ. σημασ., τυγχάνω ἀκριβοῦς ἐξεργασίας καὶ ἐπιμελείας, ἀναλαμβάνων οὖν αὐτῶν τὰ ποιήματα, ἄμοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγματεῦσθαι αὐτοῖς Πλάτ. Ἀπολ. 22B, Παρμ. 129E, πρβλ. Ξεν. Ἱππ. 8. 10, Αἰσχίν. 24. 5· ὡσαύτως ἐν τῷ ἐνεστ., Ἀριστ. Ἠθικ. Εὐδήμ. 1. 4, 2.— Ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 474.

πραγματευτέος, α, ον, ρημ. ἐπίθ. τοῦ πραγματεύομαι, ὃν δεῖ πραγματεύεσθαι, τοῦτο πρ., ὅπως .. Ἀριστ. Πολιτικ. 7.14, 8· τῷ νομοθέτῃ πρ. περί τινος αὐτόθι 8. 1, 1. **II. -τέον,** δεῖ πραγματεύεσθαι, περί τινος ὁ αὐτ. ἐν Τοπ. 1. 14, 5, πρβλ. 15. 1.

πραγμᾰτευτής, οῦ, ὁ, ἄνθρωπος τοῦ ἐμπορίου, ἔμπορος, πραγματευτής, Λατ. negociator, Πλούτ. 2. 525A, κτλ.· πρ. Πτολεμαίου, ὁ πράκτωρ αὐτοῦ ἢ πληρεξούσιος, Συλλ. Ἐπιγρ. 4299.

πραγμᾰτευτικός, ή, όν, ὁ εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας ἀσχολούμενος, Σχόλ. εἰς Ἀριστοφ. Πλ. 521.

πραγμᾰτίας, ου, ὁ, «ὁ πράγματα καὶ ἀηδίας παρέχων» Α. Β. 58. 7.

πραγμᾰτικός, ή, όν, (πρᾶγμα) ὁ ἐπιτήδειος εἰς ἐνέργειαν ἢ ἀσχολίαν, ἐνεργητικός, δραστήριος, ἐν χρήσει ἐν τῇ μεταγενεστ. Ἑλλην. ἀντὶ τοῦ **πρακτικός,** μάλιστα ἐπὶ ἀνθρώπων ἐμπείρων τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, Πολύβ. 7. 11, 2., 7. 12, 2, κ. ἀλλ., πρβλ. Συλλ. Ἐπιγρ. 4897C, 7· οἱ πρ., ἀντίθετον τῷ οἱ στρατιωτικοί ὁ αὐτ. 14. 4, 13, πρβλ. 24. 5, 5, Κικ. πρ. Ἀττ. 2. 20·—ἐνίοτε ὡσαύτως ἐπὶ στρατιωτῶν καὶ τῶν ὁμοίων, ἄνδρες ἐνεργητικοί, Πολύβ. 1. 35, 5, πρβλ. 7. 11, 2·— ἐντεῦθεν ἡ νομικὴ φράσις pragmatica sanctio ἢ jussio, αὐτοκρατορικὸν διάταγμα ἐπὶ δημοσίων ὑποθέσεων, Κῶδ. Ἰουστ, κτλ. **2)** παρὰ τοῖς Ρωμ. συγγραφεῦσι pragmaticus ἐκαλεῖτο ὁ ὑποβάλλων ἐπιχειρήματα εἰς τοὺς ῥήτορας καὶ δικηγόρους, ὁ διευθύνων δίκας κτλ., Cic. de Orat. 1. 45, 59, Ἰουβεν. 7. 123, Quintil. 12. 3, 4. **II.** ἐπὶ πραγμάτων, **1)** ἐπὶ ἱστορίας, συστηματικὴ ἔκθεσις τῶν γεγονότων, Πολύβ. 1. 2, 8, κτλ.· πρβλ. πραγματεία III. **2)** ἰσχυρός, ἐπὶ φρουρίου, ὁ αὐτ. 4. 70, 10. **3)** ἐπὶ λόγου, ὁμιλίας, διαγωγῆς, κτλ., ἱκανός, φρόνιμος, ὁ αὐτ. 3. 116, 7., 36. 3, 1, κτλ.· — οὕτως ἐν τῷ ἐπίρρ. **-κῶς,** ὁ αὐτ. 2. 13, 1, κτλ. **III.** ὁ ἀναφερόμενος εἰς πραγματικὰ πράγματα, ὁ πρ. τόπος, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **ὁ λεκτικός,** Διον. Ἁλ. π. Συνθ. 1·— οὕτως ἐπίρρ. **-κῶς,** ἀντίθετον τῷ **ψυχικῶς,** Script. Myth. σ. 328 Westerm.

πραγμάτιον, τό, ὑποκορ. τοῦ πρᾶγμα, μηδαμινὴ ὑπόθεσις, μικρὰ καὶ ἀσήμαντος δίκη, Ἀριστοφ. Νεφ. 197, 1004, Ἀρρ. Ἐπίκτ. 1. 27, 16, κλπ.

πραγμᾰτιστήριον, τό, ἡμαρτημ. γραφ. ἀντὶ **χρηματιστήριον,** Διόδ. 1. 1.

πραγμᾰτο-γρᾰφέω, περιγράφω τι, Ἐκκλ.

πραγμᾰτο-δίφης [ῑ], **ου,** ὁ, ὁ ἐπιδιώκων δίκας, δικολόγος, Ἀριστ. Ὄρν. 1424.

πραγμᾰτο-ειδής, ές, ἐπίπονος, κοπώδης, ὀχληρός, Ἱππ. 618.25.

πραγμᾰτο-κοπέω, (κόπτω) ἀναμιγνύομαι εἰς ὑποθέσεις, εἶμαι πολυπράγμων, ῥᾳδιουργός, φίλος τῶν στάσεων καὶ τῶν ταραχῶν, Πολύβ. 29. 8, 10, κτλ.· πρβλ. **δημοκοπέω, δοξοκοπέω.**

πραγμᾰτο-λογέω, πραγματεύομαι συστηματικῶς, Ἀριστ. Ρητορ. π. Ἀλέξ. 32. 2, Φίλων 1. 554. **II.** ἐρίζω, φιλονεικῶ, Διογ. Λ. 9. 52.

πραγμᾰτο-μᾰθής, ές, εἰδήμων τῶν πραγμάτων, Σουίδ.

πραγμᾰτορ-ῥάφος [ᾰ], ὁ, ὁ συρράπτων πράγματα, προξενῶν ταραχάς, Γλωσσ.

πραγμᾰτώδης, ες, = **πραγματοειδής,** Ἰσοκρ. 208C.— Συγκρ. **-ωδέστερον,** Δημ. 427. 20.

πραγορίτης, ου, ὁ, εἶδος οἴνου Ἡσύχ.

πρᾶγος, εος, τό, ποιητ. ἀντὶ πρᾶγμα, Πινδ. Ν. 3. 10, Ἀποσπ. 75, Αἰσχύλ. Θήβ. 861, Πέρσ. 248, Σοφ., κτλ.· ὡσαύτως ἐν Ἀριστοφ. Ὄρν. 112, Λυσ. 706. **2)** = **πράγματα,** ὑποθέσεις πολιτικαί, Αἰσχύλ. Θήβ. 2.

πράδησις, εως, ἡ, πέρδησις, τὸ πέρδεσθαι, Ἱππ. Προγν. 40, κτλ. (κατὰ τὰ Ἀντίγραφα τὰ μνημονευόμενα ὑπὸ τοῦ Littré 2, σ. 138· κοινῶς **πέρδησις**)· πρβλ. **πέρδω.**

πραδίλη, ἡ, = **πεπραδίλη,** ὅ ἴδε.

πράδω, Ἐπίρρ. τοῦ πραΰς.

πρᾰθέειν, ἴδε ἐν λ. **πέρθω**· ἀλλά, **πρᾰθείς,** ἴδε ἐν. λ. **πιπράσκω.**

πραΐδα, ας, ἡ, Λατ. praeda = **λεία,** Ἀθαν. I, 229B, Ἰω. Μόσχ. 3024B, κλπ.

πραιδεύω, τὸ Λατ. praedor, λῃΐζομαι, λεηλατῶ, κάμνω ἐπιδρομήν, Δίωνος Κ. Ἀποσπ. Βατ. σ. 144, Κύριλλ. Σχυθ. ἐν Βίῳ Σάβ. 339B, Μαλάλ. 30, 21 κ. ἀλλ., Πέτρ. Σικ. 1301B.

πραίκων, ωνος, = **κήρυξ,** Ψευδο-Νικοδ. I. A. 1. 2, κλπ.

πραιπόσιτος, ὁ, τὸ Λατ. praepositus, Συλλ. Ἐπιγρ. 3497. 8, «οἱ πρεπόσιτοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐξουσίαν τοῖς γενομένοις ἐπάρχοις πραιτωρίων ἢ πόλεων ἢ στρατηλάταις» Ἁρμενοπ. περὶ Ἀξιωμάτ. τίτλ. α', 6.

πραιτέξτατος, ὁ, τὸ Λατ. praetextatus, Διόδ. 12. 53.

πραίτωρ, ωρος, ὁ, τὸ Λατ. praetor, = **ὕπαρχος, ἔπαρχος, στρατηγός,** Δίωνος Κ. Ἀποσπ. 17, 13, Πορφ. Βίος Πλωτ. 58, 15, Σωκρ. 5, 8, σ. 577B, κλπ.— πραίτωρ τῶν δήμων praetor plebis = **νυκτέπαρχος,** Προκ. III, 116, 12, Ἰουστινιαν. Νεαρ. 13, 1, Σιμοκ. 261, 12. **2)** = δικαστὴς θέματος, Λέοντ. Τακτ. 4, 31· ὅτι ἐν τῇ γεν. πρέπει νὰ γράφηται **πραίτωρος** καὶ οὐχὶ **πραίτορος** ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 134-136.

πραιτωριανός, ή, όν, ὁ εἰς πραίτωρα ἀνήκων, δορυφόρος, σωματοφύλαξ, milites praetoriam, οἱ δορυφόροι ἢ σωματοφύλακες τῶν αὐτοκρατόρων, Δίων Κ. 53, 25, 5, Ζωναρ. 73, 19, Ἰουστινιαν. Νεαρ. 13, 3, κλπ.

πραιτώριον, τό, = Λατ. Praetorium, ἐν χρήσει παρὰ τῷ Εὐαγγ. κ. Ματθ. κζ', 27· ἡ ἐπίσημος κατοικία διοικητοῦ, «διοικητήριον», καὶ ἐν τῇ Ἐπ. πρὸς Φιλ. α' 13, λαμβάνεται συνήθως ὡς σημαῖνον τὰ